

БРАТЯ ГРИМ

ЦЪРКВАТА НА ДУХОВЕТЕ

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

Около 1516 година в църквата „Свети Лоренц“ и в двора ѝ се случила следната чудновата, но истинска история. Някаква боголюбива и благочестива старица иска да стигне рано сутринта още преди изгрев-слънце, за да присъства, както ѝ било обичайно, на месата в „Свети Лоренц“, като мисли, че тръгва навреме, тя стига около полунощ до горната порта, намира я отворена и влиза в църквата, където вижда стар непознат свещеник да отслужва месата пред олтара. На столовете от двете страни седят много човеци, повечето непознати, някои от тях безглави, а сред тях и такива, които наскоро били умрели и които тя приживе познавала.

Жената сядва с голям страх и ужас на един от столовете и тъй като вижда само мъртъвци, познати и непознати, допуска, че това са душите на покойниците; ала не знае дали трябва да излезе от църквата, или да остане вътре, след като е дошла прекалено рано, но кожата ѝ настръхва и косите ѝ се изправят. Тогава от тълпата се отделя една жена, която, както ѝ се сторва, приживе е била нейна родственица и която била умряла преди три седмици (без съмнение добър Божи ангел), приближава се до нея, и подръпвайки я за мантията, ѝ пожелава добро утро и изрича следните думи: „Ах, мила кръстнице, да ни пази всемогъщият Бог, как попаднахте тук? Моля Ви, в името на Господа и на милата му майка, гледайте кога свещеникът ще тръгне да благославя и бягайте колкото сила имате, без да се оглеждате, иначе това ще Ви струва живота.“ Та когато свещеникът се канел да тръгне, тя хукнала с всички сили навън и чула зад себе си мощен трясък, все едно църквата рухва, а призраците се спуснали след нея, настигнали я в църковния двор, разкъсали мантията ѝ (каквато по онова време носели жените), но тя я оставила и се измъкнала невредима. Когато достига до горната порта и поисква да мине през нея за града, намира я все още заключена, понеже било към един часа след полунощ; така че трябвало да остане около три часа в някаква къща, докато вратата бъде отворена, и забелязала оттам, че никакъв добър дух не ѝ е помогнал, преди да премине през нея, и че свинете, които първоначално видяла и чула пред портата, все едно е времето за извеждане на добитъка, не са били нищо друго освен истински дяволи. Но тъй като била бездруго сърцата жена, а и нещастieto ѝ се разминало, не се впечатлила чак толкова от случилото се, отишла си у дома и продължила да живее нормално, макар от преживения ужас да трябвало да остане в леглото

два дни. На сутринта след това събитие обаче, след като се разсъмнало, тя пратила хора в църковния двор да се огледат и потърсят мантията ѝ, ако е останала там; тя била намерена разкъсана на малки парченца, като върху всеки гроб имало по едно малко парцалче, на което хората, които вкупом били отишли в църковния двор, силно се удивили.

Тази история е била много добре известна на родителите ни, понеже се разказвала не само в града, ами и по съседните села, а и днес все още могат да бъдат открити люде, които са я чули и научили преди време от своите родители.

Според устното предание това се случило в нощта преди празника на Все светии, когато Църквата почита тържествено паметта на душите на мъртвите. Когато месата свършва, всички присъстващи мигновено напускат храма, така че той остава свършено празен и тъмен. Въпросната старица търси уплашена вратата и когато излиза навън, камбаната на кулата удря един и дверите се захлопват зад нея толкова силно, че черният ѝ дъждобран остава приклещен от тях. Тя го оставя, бързо се маха, а когато на сутринта идва да си го вземе, той е разкъсан и на всяка надгробна могила има парченце от него.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.